

Toespraak van de Voorzitter van de Tweede Kamer, mevrouw Van Miltenburg, bij de ontvangst van de President van de Duitse Bondsraad, de heer Stephan Weil op maandag 14 april 2014

Geachte heer Bondsraadsresident, beste heer Weil,

Toen ik mij voorbereidde op uw bezoek trof het mij dat wij ons huidige ambt alle drie sinds betrekkelijk korte tijd vervullen. U sinds november 2013, de voorzitter van de Senaat sinds juli dat jaar en ik was net Kamervoorzitter toen ik uw ambtsvoorganger – de heer Kretschmann – mocht ontmoeten. Dat uw ambt bij toerbeurt wordt vervuld geeft een zekere frisheid en onbevangenheid aan de traditie van het jaarlijkse bezoek van de Bondsraadsresident aan Nederland. Ik denk graag terug aan het vorige gesprek; dat maakte mij bewust van de waarde van een goed contact, met een vrijuit sprekend en welwillend luisterend vertegenwoordiger van ons grootste buurland. Het heeft mij ook meer bewust gemaakt van het feit dat het jaarlijkse bezoek ons in Nederland enerzijds de politieke en culturele diversiteit van uw land toont, en anderzijds een bewijs vormt van de voortdurende, constructieve, en betrouwbare contacten die Nederland met Duitsland heeft, en die wij waarderen. Een recent en geweldig bewijs dat ik hier graag noem, leverde de Hannover Messe, waar Nederland partnerland mocht zijn. In uw eigen stad, Hannover, plaatste u, samen met Bondskanselier Angela Merkel en minister-president Mark Rutte, Nederland in het middelpunt van de belangstelling. Hartelijk dank daarvoor.

Geachte heer Weil, onze gespreksmomenten moeten wij goed benutten. Niet om ‘problemen’ tussen onze beide landen te bespreken, want die zijn er gelukkig niet, maar wel om een voortdurende bijdrage te leveren aan de verdere ontwikkeling en instandhouding van onze samenwerking. En dan gaat het dus niet om ‘problemen’, maar wel degelijk om grote en belangrijke zaken.

Zo’n zaak die onze voortdurende aandacht vergt en ook zonder meer verdient, is de verdere ontwikkeling van de Europese Unie. Duitsland en Nederland werken binnen de Unie nauw samen, en de interparlementaire samenwerking vormt een zeer belangrijk onderdeel daarvan. Eendracht maakt macht, geldt ook voor de samenwerking van de diverse nationale parlementen. We kunnen opvattingen, kennis en ervaringen uitwisselen. We kunnen onze activiteiten afstemmen, en elkaar zo mogelijk ondersteunen – bijvoorbeeld met betrekking tot het subsidiariteitsbeginsel. Ik heb overigens de indruk dat deze samenwerking tussen onze beide parlementen op dit

moment goed loopt, maar ik meld het om er aan bij te dragen dat dit hoge niveau van samenwerking gehandhaafd blijft en waar mogelijk nog verder wordt ontwikkeld.

Minstens zo belangrijk is de verdere ontwikkeling van Europese samenwerking op het niveau van burgers en bedrijven. Daar wordt het concreet: *da geht's um die Wurst!* Veel gaat goed. Op het terrein van politie, ambulancediensten en cultuur, bijvoorbeeld, wordt er intensief met elkaar samengewerkt. Tegelijkertijd ervaren burgers in de grensstreek dat er nog een wereld te winnen is. Zo hebben hun mobieltjes geen of slechts gebrekkig bereik! Het is een veelvoorkomend probleem, dat op Europees niveau wordt aangepakt. Specifiek voor het grensgebied tussen Nederland en Duitsland geldt dat de fysieke aansluiting, dus de verbindingen over weg, spoor en water, nog wat te wensen overlaten.

Ik stel dit laatste punt hier graag aan de orde. Want niet alleen is het zo dat Nederland met geen ander land zoveel grens deelt als met Duitsland - en u die grens heel goed kent! - maar ook omdat uw eerste speech als Bondsraadspresident daarover een zeer duidelijke passage bevat. Ik was direct onder de indruk van uw verwijzing naar het Chinese gezegde: 'De ene generatie legt de weg aan waarover de volgende gaat'. Figuurlijk gaat het dan over investeren, over samenwerken, over vooruitzien ten aanzien van heel concrete zaken. Maar het kan ook letterlijk worden uitgelegd, en concreter dan u het heeft gezegd kan ik het niet verwoorden: "De infrastructuur van weg- spoor- en vaarverbindingen verkeert voor een groot deel in een treurige staat. Wij kunnen niet doorgaan roofofbouw te plegen op onze infrastructuur."

Het belang van deze passage was mij onmiddellijk duidelijk, omdat het mij als parlamentsvoorzitter niet is ontgaan hoezeer deze problematiek ook de aandacht heeft van de commissie voor Infrastructuur en Milieu van de Tweede Kamer. Deze vaste Kamercommissie laat geen mogelijkheid onbenut om de problematiek aan de orde te stellen, want goede infrastructurele verbindingen zijn niet alleen voor Duitsland maar ook voor Nederland van levensbelang. Ook daar lopen onze belangen parallel! Daar is eigenlijk heel Nederland 'grensregio'.

Ik wens u heel veel succes bij het stimuleren van alle beleidsterreinen die u in uw aantredingsrede heeft genoemd, maar u zult begrijpen extra veel succes indien het om de infrastructuur gaat. Daar rekent Nederland op u !

Geachte heer Bondsraadspresident, beste heer Weil, ons gesprek vandaag was mij een genoegen. Wij hebben uw opvattingen kunnen vernemen, uw betrokkenheid bij Nederland kunnen ervaren en onze opvattingen met u kunnen delen. Misschien spreken wij daar tijdens onze lunch nog wat verder over, maar voor nu wil ik u bedanken voor uw bezoek aan Nederland. Ik hoop dat u zich hier thuis heeft gevoeld, en wees ervan verzekerd: u bent hier altijd welkom.